

Nem érthetek egyet a MABIE választmányi tagjainak 2018. október 14-i felhívásával, az ahhoz csatlakozókkal. Az érvénytelenség orvoslásának módjával nem értek egyet. És már okafogyottnak is tekintethető a küldöttértekezlet orvoslása. Alapvetően más a kérdés, és más a feladat.

Haladéktalanul küldöttválasztó összbírói értekezleteket kellett volna összehívni, és az új elektorokkal megtartatni szabályosan a küldöttértekezletet. Ennek országos szintű egyeztetése /engedélyezése/ az OBH elnöke részéről nem történt meg. Az OBKBT működő magjának lemondása sem. A jelölőbizottság elnökének a küldöttek többsége által megszavazott -érvénytelen-felhívására.

Helyette az OBKBT *törvényes* működésének biztosítása címmel a 2011. évi CLXI törvényt /Bszí/ módosító, már a leendő OKBKT szabályozásához idomuló javaslat született.

A régi Bszí.34-60.és az új Bszí 68-103.szakaszaihoz foglalt szabályozásnak az összevetéséhez indokolt előre jelezni: Az OKBKT a T/3353.számú törvényjavaslat 25. § /2/ bekezdése szerint már csupán konzultatív, véleményező testület, azaz megvitát, egyetértési jogot gyakorol, miniszter elé terjeszt. Döntéshozó testület csak annyiban lesz, hogy szabályzattal elismeréseket alapíthat.

A 2018. október 9-i küldöttértekezlettel kapcsolatos felhívások, csatlakozások, kezdeményezések – az is, ahol a bírák több, mint egyharmada az érvénytelen aktustól számított tizenöt napon belül aláírásával kérte az összbírói értekezlet megtartását - mintegy okafogyottnak tekintethetők a törvénymódosítási javaslattal. A becikkelyezés gyorsaságától függően. Ismert, bevált megoldás: létrehozva egy új intézményt, a másik, a régi megszűnik, megszüntethető.

A lemondott küldöttek nem hívhatók fel, mindezt megelőzően sem hívhattuk volna fel őket újabb küldöttértekezlet tartására, kötelezettségeik teljesítésére. Minden szabályt betartva, a bírói kar nevében, az OBKBT működésének biztosítása érdekében jártak el. Ahogy a DIT Elnöke 2018. november 6-i keltezéssel OBH intraneten is, és a törvényszék vezetői Debrecenben 2018. október 26. napján tudunkra adták vállalkásuk-lemondásuk, felhívásuk önkéntességét.

A küldöttek lemondása megoldotta, oldotta meg azt a gondot, hogy nem is lehetett volna többségüket jelölni. Összeférhetetlenség okán.

A 2012. január 1. napjától, az addig felügyelet nélkül működött OIT helyébe létrehozott OBKBT már nem látja el a bíróságok igazgatásának központi feladatait, nem gyakorol felügyeletet „az ítéltábla és megyei bíróság elnökének igazgatási tevékenysége felett”. A mindezt ellátó hivatalnok tevékenységének „felügyeleti szerve” lett.

Az OBH elnök legteljesebb körű, a törvényben nevesítettekén túl számos eszközzel – az ítéltábláknak hivatalába beosztásával, akár két helyen működtetésével, egyéb igazgatási feladatokkal történő megbízással - minden bíróra kiterjedő igazgatási, felügyeleti jogosultságainak függvényében nem kerültek taxatív felsorolásra az OBKBT tagjainál új kizárási okok. Maradt a korábbiakból ide vonatkoztathatóan az OBH elnökével, a Kúria, az „ítéltábla, a törvényszék elnökével, elnökhelyettesével fennálló hozzátartozói viszony”. A régi Bszí. 37. § e/ pontja átkerült -az elnevezés pontosítással, hivatal és Kúria elnökkel kiegészülve- az új 90. § /2/ bek. e/ pontjába, és marad a törvénymódosító javaslat szerint is.

Az összeférhetetlenség létrejött a megfordított helyzetből, a függőségből következően. Kiáltóan fennáll az OBH Elnökének kinevezési, felmentési jogkörébe tartozó igazgatási vezetők, tehát az ítéltáblai, törvényszéki elnök, elnökhelyettes, kollégiumvezető, kollégiumvezető helyettes vonatkozásában, még inkább, mint hozzátartozóikat illetően. (Bszí 128. §)

Minden bíró hivatalból képes saját referációjában értelmezni, helyesen eldönteni: mikor áll fenn összeférhetetlenség büntető, polgári, közigazgatási, cég és munkáügyekben, nyilvánvaló „egyéb” ok esetén is. A Bszí értelmében a közvetlenül felügyelt, igazgatott alsóbb szintű vezetők felügyelik, felügyelnék OBKBT taggá válva a kinevezésüktől a felmentésükig velük szemben mindenre jogosult legfőbb vezetőjüket, akinek centrális erőtere egyre bővül. Elegendő az ez irányba haladó számos szabályzatát, akár „az egyes bírósági eljárások elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről” címmel nemrég véleményezésre küldött törvényjavaslatot említeni.

Ezen kizárási ok figyelembe vételével kellett volna eljárni a küldöttek választásakor, és a küldöttértekezleten is. Minden bíróval szemben elvárás, titkos szavazásnál lehetőség is, arra adni voksát, aki meggyőződése szerint nem kizárt, alkalmas, képes ellátni, amire szavazatával feljogosítja. Utalok a jelen voltak közül három küldött kifogására, az általuk elkötelezettség bizonyítékeként hivatkozott 2018. május 29-i vezetői nyilatkozatra.(Jegyzőkönyvük 3-4. oldalára.)

A küldöttválasztó összbírói értekezletünkön nem voltam jelen, de utólag a helyi tájékoztatón meg kellett mondanom, hogy egyik vezetőmre sem szavaztam volna támogatóan, ezután sem szavaznék. Saját magunkat, vezetőinket is megvédve ilyen helyzettől.

A nem várt reagálások miatt ismétlődően hangsúlyoztam, hangsúlyoznom kell, hogy az igazgatási területen fennálló összeférhetetlenség is kizárási ok. Tehát irreleváns annak hangoztatása, hogy az ítéltáblai tevékenységünkbe nem szolt, nem szolt bele senki, az OBH elnök sem - és ő a legjobb vezető, legtöbbet dolgozó, legönzetlenebb munkatárs,

anyagilag alatta jutottunk a legtöbbre, mindennel ellátja a bíróságokat, és így tovább –, a rendszernek kell olyannak lenni, hogy személyes kiválóságok hiányában is jól működjön.

Az igazgatási szankció, akár az előny is orientáló lehet: érdemes a legfőbb vezetőnket kritizálni, vagy jó vele egyetérteni, hasznos elvart sorrendben felterjeszteni a kinevezendőket és így tovább. Így pedig kiüresedik a felügyelet intézménye, nem tölti be célját. A deklaráció dekoráció. Amennyiben kihat a középvezető egzisztenciájára, kiszolgáltatottságának tudata az általa irányított bírói egységre, értékelésére, kihathat saját ítélkezésére, a neki csak igazgatásilag beosztottakéra is.

Mindez elvezet a bírói függetlenség kérdéséhez, visszajutva ezzel a Mabie honlapján 2018. október 14. napján megjelent közleményhez, ahhoz csatlakozók véleményéhez.

Ebben a vonatkozásban aggodalmaikkal, értékelésükkel egyetértek. Ismétlések helyett kiemelem a DIT volt büntető kollégiumvezetőjének írását, e tárgykörben korábbi publikációit is. Osztom egyes szabályzatokra, megállapodásokra kifejtett észrevételeit, hogy mi által jelentenek korlátot, sérelmet.

A miniszteriális igazgatástól egy lépésnyire viszont nekünk most nem közvetlen vezetőink elítélésére, hanem velük együtt a divide et impera csapdájából kijutásra, a felelősségteljes gondolkodásra kellene törekedni. Méltósággal, nem a sajtón keresztül, számot vetni bírói hivatásunkat illetően azzal: mi maradt, mi menthető a történeti alkotmányunk, kiemelten az 1869. évi IV. törvénycikk vívmányaiából, az Alaptörvény 26.cikke (2) bekezdésének beiktatásával kezdődően a C) cikkben hagyományként deklarált jogállamiságból? Kellően óvtuk a bírói hatalmi ág sértetlenségét, jeleztük, akár csak észleltük-e tartalmi, formai elemeinek, érdek-képviselési szerveinknek az átalakulását, elvesztését, és/vagy trójai falóként használatát?

Sorolhatnám: Mabie 2011. május 13-i kerekasztal beszélgetés, konferenciák, interjúk, üzenetek téviben, újságban; Kitérés pontok címen a Mabie két vezetője által közösen szerkesztett vitáit; stratégiai, egyéb megállapodások; a törvényhozó és végrehajtó hatalommal a bírói hatalom sorsának változtatásában együttműködés ~

Felsorolhatatlan a folyamat napjainkig, és előreláthatatlan, általunk kivédhetetlen vis maior.

- Alapvető a szolgálati viszony 140 éves privilegizált szabályozásának a visszaható hatályú megszüntetése; az azonnali felmentéssel sújtott bíró társainknak a vesszőfuttatása; drágán megbízott ügyvédek fellebbezéseivel minden fórumon végig hajszolása; a Kitérés pontokban már elítélt apátiájuk, passzív rezisztenciájuk végső kiiktatásának a 33/2012(VII.16) Ab határozat meghozatala után, az alkotmányellenesség tudatában is a folytatása. Leteszelve az állampolgárokat, bíróságokat, ha az elmozdíthatatlanság kiiktatható, a függetlenség sérelmével minden véghezvihető. Kirekeszthetők, kiemelhetők a bírói karból a csak magyarul tudók; a csak ítélkező tevékenységet, habár jól végzők; alsóbb szintű szabályozással, a pontrendszer változtatásával, pályáztatásokkal is bármire juthatunk. Holnap a 2012 évben 62 évesek után az 1990. előtt kinevezett bírákon lehet a sor, habár ez a 2018. év eleji hullám májussal levonulónak látszik, az alaptörvény U)cikke nem hírlapi kacska. Mindig van mitől rettegni, van még veszíteni való.

-A bírói hatalom kinyilvánítására legjelentősebb, több évszázados formai elem a Be. 258. § /1/ bekezdés a/ pontjának fenntartásával történt megfosztás. Minden bírónak több, mint hat éven át „a Magyar Köztársaság nevében” kijelentés hűlt helyére utalással a semmi kimondására kötelezése, míg az új Be.sóval be nem szántotta az ítélet, mint közokirat ezen nélkülözhetetlen kellékét~A terjedelem miatt nem soroltak a DIT kollégiumvezető jelzett írásából ismerhetők.

Néhányan a kényszernyugdíjazott bírótársaink, hivatásunk megóvása érdekében a köztársasági elnökhöz fordultunk, az OBH elnökén keresztül, aki a sajtóban, a Délmagyar hetilap 2012. július 27-i számában üzent. Intett ilyen akcióktól, szakmai tekintélyünk aláadásától. Hiába születtek további elmarasztaló ítéletek, Ab határozatok, bírói kezdeményezések Nekünk törvényjavaslat előterjesztésére nincs jogunk, nyilatkozni is csak akkor és annyiban, ha nem kívánják politikai jellegűnek minősíteni. Egyetlen kiváltság sem a bírók személyét, hanem a hivatását illeti, amit az összes állampolgár érdekében gyakorolnak. Már csak ők védhetik meg a bíróságaik függetlenségét, mint privilégiumukat, ha ezt felismerik.

Jelenleg a bírói hatalmi ágon belül a 2018. október 9-i küldöttértekezlet kapcsán az OBH és OBH elnök viszonya az alapvető kérdés. Kölcsönösen a másik működését tartva törvénytelennek, a Mabie honlapján gyűlő, gyűjtött közleményekkel a megosztás erősödik, a nélkül, hogy eldönthetnénk: a szabályozási rendszer vagy személy/személyek hibája miatt, csupán aktuálisan képtelen együttműködésre a két intézmény. Az elemzett összeférhetlenséggel, megfordított függőségi helyzettel kódolva van a rendszer működésképtelensége, vagy személy/személyek cseréjével – ha már fennáll jelenleg is erre törvényes ok, akár felismert kizáró ok miatti lemondással -, új hivatalnok/OBH tagok választása esetén zavartalanul folytatható „a bíróságok központi igazgatása”, mert alkotmányosan és jól szabályozott??? Tisztelettel kérem, hogy ne sülljedjünk még mélyebbre a generációk közti megosztással, majd igazgatási hálózatokkal telepített csapdába, igyekezzünk kijutni belőle. Ha lóváttnak is érezzük most magunkat, a vezetőink eljárásának elemzésével a másik két hatalmi ághoz képest megosztottságunknak egész ország előtti szemléltetését be kellene fejeznünk - befejezhetnénk a tapasztalt, humorról is megáldott író, Mark Twain ismert mondatával -, én azt kérem, hogy a divide et impera módszer hatásossága ellenére felelősséggel óvjuk hivatásunkat, függetlenségünket:SAPERE AUDE!